

som et svart silkeslør som
rasper opp halsen fra innsiden
smyger seg ned i åpne lunger, langsomt
lister seg inn i hver krok
og hvert hjørne trekker hun inn et drag fra
dagens første sigarett, før hun gir etter og lar
tåken bedagelig sive ut og fylle rommet med
sin tilstedeværelse

kaffen koker akkurat like lenge som
hver morgen og hun
står der i morgenens nakne fløyelslys
som stormer inn vinduet for å kreve
oppmerksomhet

men hun er der hun også
med sin smidige silkehud
barføtt og enda ikke påkledd og

fløyelslyset må skamfullt trekke seg tilbake
for dette er
hennes territorium